

HAD.

Brněnský román
od
JOSEFA MERHAUTA.

lehla si ve studeném pokoji na
ký divan. Zima jí bylo, až se
aby trásly, celé tělo jí bolelo.
ležel ruce sejala na prsou a
obrátila ke stropu. Tvář její
bleda jako špinavý sníh. Pod
a od kořene nosu ke kout-
áhly se jí sedavémodrý pru-
Nenapálené vlasy v čele roz-
aly se jí až k obočí. A její nos,
ky tahy v obličejí byly zostře-
a zhranatěly. Tak její vesni-
krása byla porušena zavislou
ostí. Co jí teď zbývalo, my-
si! Co Král chtěl, stalo se
o peněz je tady, mohli by u-
nout. Ale ku podivu — ani
rayslénka už teď jí netěšila!
mohla čekat od člověka, který
teď s ní takto jednal!

le konečně zdálo se jí, že to
pe bylo to poslední, co mohla
nit, kdy víc neměla na světě
ho....

A v těch myšlénkách jí přece
la úleva: unavením usnula.
a dlouha a tvrdě.

studentů první přišel domů
Ostatní obyčejně ještě
ali se cestou ze školy po u-
a za děvčaty. Majznerová
a Karolinu vzbudit, ale Rád-
nedovolil. Podíval se na
dívkou a jeho obličejem pře-
rový tichý, radostný úsměv.
o pohledu nebylo nic škare-
když přelétl svýma očima
eji tělo na divaně natažené
inul svým pohledem na je-
epjatých rukách a bledém

do truhly ji položit," po-
ala Majznerová vracejíc se
yně.

ode dveří šel po špičkách.
oje knihy a pak s jednou
sedl si ke stolu. Seděl
lavou Karolininou, pořád si
y potahoval a listy v knize
kojně obraeal. Jednu chvíli
a ni upřeně zadíval, poslou-
její dech, kterým se jí řadra
a nějaké podivné pomy-
vehnalo mu silnou červen do
o obličjeje.

da přišla do pokoje zatopit.
jehož křik prve Karolina u
zaslechla, přišlo s ní. Byl
lapeček asi tříletý, bělovlasý,
a chorobný. Očička měl
bolavá a drobátko šmatlala.

da rachotila s uhlím u ka-
Dítě eupalo a rámusilo.
t, teta spí!" hrozil na ně
Rádl.

"Dědno!" zabručela Polda,
se mohla vyspat v noci.
a zarachotila znovu silně
amech. Karolina se probu-
Spatřivši Rádlu rychle vy-
la a vstala.

"ežší! Já jsem nevěděla..."
a se omlouvat.

o nic nedělá, slečinko," pra-
ádl mírně se usmívaje.

le překážím vám," namítá-
rolina upravuje si vlasy.

atní studenti se už také v té
hrušli do dveří. V čele
h Vácha, který spatřiv Karo-
u divanu volal posměšně na
:

"Rádrle! Rádrle! On si na-
vá!"

ceý zástup hladových vlků
halo při tomto vtipu.

Tak on se slečinkou, co chla-
ku? No, byl by to hezký pá-
— ne? Sňknou se k sobě."

Vácha zvedl Rádlíčka se ži-
přítáhl ho ke Karolině a po-
ho k ní za všeobecného smí-
Rádl sebou cukal zurivě a
bledl. Vytrhl se Váchovi a
k oknu. Studenti za ním
ho zpět. Rádl se bránil a
o oháněl, uhočil rukou do
rozbil tabulku a pořezal se.

Sklo zazvonilo o podlahu, stude-
ný vzduch vechnal se do světnice
a Rádlovi krev vyprýstěla z pr-
stů.

Studenti utekli do kuchyně.
Karolina šla k Rádlíčkovi a sou-
cítěně se ho ptala:

"Mnoho jste se pořezal...?"
"Není to nic!" říkal malý
student, a hlasem lítostivým, slza-
mi dušeným dodával: "Vy se mi
smějete, vidíte?"

"Proč bych se vám smála....
Že máte bolest?"

"Vidíte, mně se smějou všickni
... Všíckni mě mají za blázna.
Ale z toho si nic nedělám, to jsou
hloupí lidé. Ale když vy se mi
smějete, to mě bolí...."

"Proč?"
"Protože vy jste jiná, než tam
ti všickni...."

Cítil, jak krev se mu z rány
prýští a po prstě rozlézá. Cítil
její mokvání a řezavou bolest v
ráně. To rozněcovalo jeho roz-
hořčení. Potřeboval si ulevit, si-
ce by mu srdce bylo puklo lítos-
tí.

Zatím paní Majznerová vešla
do pokoje. V tazích její tlusté
tváře byla bezvýrazná směs roz-
hořčení i sladké laskavosti. Po-
hrozivši ještě do kuchyně, kde
studenti po svém novém hrdin-
ském skutku se pletli kolem ka-
men, volala:

"To jsou poplaš! Však jsem
jim dala! Jak ešče jednou něco
vyvedou — dám je všecky pryč!"

A potom neohlížejíc se pranic
na Karolinu přistoupila k Rádlí-
čkovi, po tváři ho pohladila a sá-
hala po jeho ruce.

"Ukázal, kde to má" řekla
skoro šeptajíc, tónem mazlivým
a zálibným. Zvedla mu skrvice-
nou ruku, podívala se na ni a po-
tom jí silně přitiskla na svá prsa.

Nic nemluvila, a jen z hrdla
skrže zuby dralo se jí takové lí-
savé, mlsné, škádlivé mručení.

"Mlčel, kotě — však se mu to
všecko zhojí, než se ožení," řekla
potom a pohladila ho po tváři.

"Kotě!" dodala potom ještě a
típla ho do brady a trásla mu jí,
oči široce rozevírajíc a ústa špu-
lice.

Rádl po celou tu dobu, co paní
kvartýrská tak se k němu lísala,
stál lhostejný, zamračený, s očima
sklopenýma a lehko odvrácen
k oknu. Karolina u kamen mu
cupovala kus plátěné haděrky na
bolesť. Dědala, jakoby si nevší-
mala toho, co teta mluví.

Najednou Rádl podivně vykřikl.
"Pusťte!" zavolal a prudce se
vytrhl paní Majznerové, jejíž prsty
nechtěly se od jeho brady odtrh-
nout.

"Pusťte!" volal, "co vy mi
cheete, co pořád za mnou lezete?"

Žily mu na čele naběhly. Vjel
si oběma rukama do vlasů a skr-
váceitou rukou čelo si pomazal.
Celá jeho tvář nabyla výrazu zbe-
sílosti. Načechnané vlasy, skrvá-
čené čelo, zardělé oči, rozevřené
nozdrny, skřivené rty — všechno
hrozně proměnilo klidný výraz je-
ho tváře.

Majznerová na krok ustoupila
a v rozpacích stírala si skvrny,
které ostaly lpět na její jupee,
když ruku Rádlovi přitiskla na
svá prsa.

"Co dělá? Snad blázní!" obrá-
tila se ke Karolině, jakoby nerozu-
měla jeho slovům.

"Ano, blázní!" zvolal Rádl s
novou prudkostí — "člověk by
se mohl zbláznit, kdyby ještě dýl
u vás býval. Styďte se! Myslíte,
že jsem člověk ze světa sběhlý...
Já vám řádně platím, nechej od

vás nic zadarmo — co tedy chce-
te...."

Rádlíček už nemohl dechu po-
padat, koktal, zajíkal se, celý se
trásl a hněvivě klesl na divan a
hlavu položil na jeho hranu.

"Vy jste přece jen blázen —"
zasmála se silně Majznerová a o-
dešla do kuchyně.

Rádl měl pořád hlavu podepře-
nu o hranu divanu. Měl oči za-
vřeny a ruce zabofeny do vlasů.
Věděl, že Karolina v pokoji zů-
stala. Slyšel, jak potichounku
škubala plátno a cupala. Tak
chvíli oba setrvali mlčky, nedíva-
jíc se na sebe, a přece jsouce oba
naplněni touhou, aby se se doroz-
uměli.

Konečně Rádl zvedl hlavu. Dí-
val se na Karolinu zasazenýma oči-
ma a řekl:

"Co si o mně pomyslíte?"
"Já tomu nerozumím..." še-
ptala Karolina.

"To je hanebné, jak se mnou
jedná slečinko... Vám to nemohu
ani říct, vy jste počestná dívka!"

Karolina podívala se na něho
pohledem plachým, nedůvěřivě a
skoro polekána. V jeho obličejí
nebylo nic neupřímného. Řekl to
tak a myslil to doopravdy.

A znělo to tak důvěrně, oddané,
dojímavě a mile: vy jste počestná
dívká! Jako rosa to padlo do je-
jího srdce... a byla by tu tak rá-
da stála ve sladkém rozechvění
touží, aby jí ta slova opakoval.

"Pojď jíst! Co pak tam děláš!"
zakřikla na ni dvěma z kuchyně
Polda.

Musila odejít do kuchyně. I
studenti tam toho dne obědvali.
Rádl ostal v pokoji samotén. Když
Karolina odešla, všechny ostny je-
ho pohanění znovu se mu zabodá-
valy do srdce.

Paní Majznerová od delší doby
byla bez nocehně v kuchyni. Její
oči padly na něho. Zdál se jí snad
takový nebohý, že už nemohl na-
lézt lásky jinde, než v objetí této
sestárlé, lihovinami načechlé ženy?

Od jisté doby dávala mu přednost
před jinými. Dávala mu větší
porce, pivo mu sama nechávala do-
nášet a do postele mu přidala pol-
štář. Jak to bylo všechno hnus-
né, urážlivé a ponižující! Byl by
se propadl hanbou při pomýšlení,
že ostatní studenti to pozorují. Ne-
stál jí o to: přijímal její přízeň
stále zamračen, nedívaje se na ni
a vyhýbaje se jí. Větší porce str-
kal jiným, nepil a polštář dal do
postele Váchovy. Jeho srdce, bez-
toho naplněné trpkostí z toho, jak
se zde s ním zacházelo, nyní te-
prve celé tímto snižením zalito by-
lo vášnivým odporem ke všemu,
co souviselo s tímto bytem. Byl
by odtud utekl, kdyby už nebyl
měl studii na mále a kdyby hledá-
ní nového bytu nebylo ho vyrušo-
valo z obvyklého pořádku. Umí-
nil si, že vytrvá ještě nějaký ten
měsíc — a potom, až bude svým
pánem, až bude mít své místo, že
bude všemu konec.

Jak se na to těšil! Jakými bar-
vami maloval si v duchu budoucí
ráj své samostatnosti a vlastní do-
mácnosti!

Vyrostl odkázán sám na sebe,
Nikde od nikoho nepřijímal milos-
tí. Nikdy nespolehal na nic, je-
nom sám na sebe ani na náhodu,
ani na štěstí, ani na nezaslouže-
nou přízeň — jenom na svoje při-
činění a poctivou práci.

A tak si chtěl také založit svoji
domácnost: z malých počátků,
vlastní silou, bez cizí pomoci.

Kdykoli na to pomyslí, vždycky
se mu do těch bláhových nadějí
připletla vzpomínka na Karolinu.
Jako bílý anděl kynula mu stále
do jeho snů, taková čistá a nepo-
skvrněná, že by se bál jí dotek-
nout. Bylo by možno pomyslit,
že by se ten sen mu vyplnil?

(Pokračování.)

Předplatte se na "Pokrok", jen
\$1.00 ročně.

KALIFORNIA

Nezávisí svou krásou pouze od
květin a palm — jsou tam ho-
ny — obdivuhodná přirozená
scenerie a nesčetná rozkošná
napajedla. A pak i vzduch jest
lepší rozdílný jest tam vůně
květin, ovšem, ale sušší, čistší
vzduch jako coloradský. Je to

Znameníť zimní útulek.

Kalifornie jest místem pro vás tuto
zimu. Není žádného jiného místa jako
jest Kalifornie pro váš zimní výlet.

UNION PACIFIC

na hotely atd. Žádejte knihy, pojed-
návací o Kalifornii. Ptejte se v
City Ticket Office, 1324 Farnam St.,
Phone Douglas 334.

Willow Springs Pivovar

dáva

ZELENÉ "TRADING STAMPS"

Za \$3.00 zelených Trad-
ing Stamps s každou bed-
nou

STARS & STRIPES
(2 tucty pintových lahví)
— cena

\$1.25

Za \$5.00 zelených Trad-
ing Stamps s každou bed-
nou

STARS & STRIPES
(2 tucty kvartových lahví)
— cena

\$2.25

Pamatujte!

Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dosta-
nete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trad-
ing Stamps."

1407 Harney Street.

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1306 nebo 1685.

M. Wollstein & Co.

814 So. 10th St., Omaha, Neb., naproti Union nádraží.

Velko- i maloobchodníci

lihovinami, importovanými viny a roznyými likéry.

Zasobí vás vždy zbožím té nejlepší jakosti a zaručeným.
Zvláštní péče věnují obědnávkám z venkova. Krajané z ven-
kova, když sem přijedou a hlavně když ale odjíždí k domo-
vům, měli by se dříve přesvědčiti u nich o výtečné jakosti
všech jejich lihovin. Ceny jsou velmi mírné. O přízeň žádá
Tel. Douglas 1431. M. WOLLSTEIN & CO.

HOTEL PRAGUE ČESKÝ HOSTINEC

u města Prahy.

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, jakož i výborná če-
ská strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný STORŽŮV
LEŽÁK, nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutníky.

Krajané, zavítáte-li do Omaha návštěvou, ubytujte se v hotelu
Praha a ušetříte nejenom peněz, ale zbavíte se všelikých nesnází. 8
Tel. A 1814. O přízeň krajanů žádá VINCENC J. DOBROVSKÝ.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přímo po nových dvoustroubových poštovních parnicích od 7,500 do

10,000 tun snosnosti:

Cassé, Breslau, Rhein, Koeln, Hanover,

Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Neeka, Main.

II. ajuta z Baltimore do Bremen od \$45.00 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, jež označena jest jako

II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výh radně nové, výtečně zbudované a salony

zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách

Další správy podávaj i generální jednatelé:

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill.

aneb jejich zástupci v zemi.